

De ups en downs van de endodontologie

Tijdens mijn studie heb ik een voorliefde voor de endodontologie gekregen en naarmate mijn studie vorderde ontstond ook de wens om mij te specialiseren als endodontoloog. Ik vond het geweldig om in zo'n specialistisch werkveld bezig te zijn en op zoek te gaan naar de minuscule kanalen en die zo goed mogelijk te ruimen en te vullen. Gekscherend vergeleek ik de endodontologie wel eens met 'de gang schilderen via de brievenbus'. Een hoop van de handelingen die je doet gaan op gevoel zonder dat je daarbij zicht hebt op wat je instrument precies in de diepte doet.

Na mijn afstuderen begon ik mij te verdiepen in de opleiding tot endodontoloog, maar ik kwam er al snel achter dat werkervaring vereist was. Ik heb daarom in de praktijken waar ik werkte aangegeven dat ik graag zoveel mogelijk endodontische behandelingen wilde doen. Nu scheelt het dat veel collega's absoluut geen plezier halen uit deze behandelingen, dus voor ik het wist stonden mijn agenda's vol met endo's.

Naarmate ik meer ervaring kreeg begon ik ook de steeds lastigere endodontische behandelingen uit te voeren. Inmiddels krijg ik in de praktijken waar ik werk vaak lastigere behandelingen doorgestuurd. Elementen waar kanalen niet gevonden kunnen worden of elementen met een complexe anatomie, maar ook herbehandelingen. Door gebruik te maken van de microscoop zie je door de hoge vergroting en het goede licht vaak al snel dat kanaal, of de locatie waar dat kanaal hoort te zitten. Dit is met een loupebril niet altijd mogelijk. En hoe gaaf is het als je dan binnen de kortste keren dat kanaal hebt gevonden en soms zelfs nog een extra kanaal ontdekt. Op die dagen denk ik, wat moet het toch heerlijk zijn om dit elke dag te mogen doen.

Toch laten die lastige behandelingen je ook kennismaken met de keerzijde van de endodontologie. Soms lijkt het specialisme van endodontoloog me ontzettend frustrerend. Die lastige initiële behandelingen met obliterateds en bijzondere bochten in kanalen. Bijna niet opvijlbaar met een handvijl #06. Een lastige aan-

gelegenheid die vaak veel tijd en geduld kost. Of wat dacht je van die herbehandelingen waarbij iatrogene schade is aangebracht, hoe kom je voorbij die ledge en hoe verwijder je dat keiharde vulmateriaal? Volgens mij krijg je als endodontoloog zelden een 'makkelijke' behandeling doorgestuurd, maar krijg je altijd alleen maar de meest complexe gevallen. Gevallen waarin vaak de eerste keer geen optimaal resultaat behaald is en je als endodontoloog nu de eer krijgt om de behandeling ditmaal wel tot een succesvol einde te brengen. Op de dagen dat ik op zoek moet naar het tweede kanaal in de onderincisief met obliterateds heb ik nog meer bewondering voor de endodontoloog, maar ben ik stiekem soms ook blij dat ik daarna weer een eenvoudigere behandeling mag uitvoeren en niet de hele dag dit soort complexe behandelingen hoeft te doen. Haal jij plezier uit de endodontologie?

Maarten de Beer is als tandarts werkzaam bij IJsselstate Tandartsen in Dieren en Tandartspraktijk Apeldoornseweg 59 in Arnhem.